USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Štolbové a soudkyň Mgr. Jaroslavy Homolové a Mgr. Aleny Zemkové ve věci

žalobce: **Bc. D V**, narozený
bytem
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Urbanem
sídlem Masarykova 3488/1, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalovaným: 1. **M V**, narozený
bytem

2. **J V** narozená
bytem

oba zastoupeni advokátem JUDr. Borisem Vacou
sídlem Dlouhá 705/16, 110 00 Praha 1 – Staré Město

o odstranění stavby,

o odvolání prvního žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Rakovníku ze dne 28. května 2025, č. j. 9 C 82/2025-60,

takto:

I. Odvolání prvního žalovaného proti výrokům I. a II. usnesení soudu prvního stupně ve vztahu mezi žalobcem a druhou žalovanou se **odmítá**.

II. Usnesení soudu prvního stupně se v napadených výrocích I. a II. ve vztahu mezi žalobcem a prvním žalovaným **mění** tak, že se návrh na vydání předběžného opatření zamítá.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Rakovníku (dále jen „soud prvního stupně“) usnesením ze dne 28. května 2025, č. j. 9 C 82/2025-60 (dále jen „napadené rozhodnutí“), rozhodl o návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření tak, že výrokem I. napadeného rozhodnutí zakázal žalovaným užívat stavbu inženýrské sítě obsahující kabelové vedení nízkého napětí – přípojky elektrické energie – umístěnou v pozemku parc. č. st. /, zapsaném na LV č. pro k. ú. , u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště , který je ve vlastnictví žalobce (dále jen „elektrická přípojka“), a to do doby pravomocného skončení řízení. Výrokem II. soud prvního stupně uložil žalovaným povinnost do 15 dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí zajistit realizaci technických opatření, která zajistí, že elektrickou přípojku do doby pravomocného skončení řízení nebude užívat žádná třetí osoba. Výrokem III. bylo rozhodnuto o uložení povinnosti žalobci zaplatit státu soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření ve výši 1 000 Kč.

2. Napadené rozhodnutí soud prvního stupně odůvodnil tím, že dospěl k závěru, že ke dni vydání předběžného opatření byla žalobcem prokázána potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků, a že

jeho nárok byl v rovině skutkových tvrzení osvědčen. Žalobce předně osvědčil, že žalovaní jsou vlastníky elektrické přípojky, že tato elektrická přípojka není z technického hlediska způsobilá k bezpečnému provozu, a že hrozí riziko vzniku škody mj. na majetku žalobce, v krajním případě i riziko vzniku újmy na zdraví. Otázka oprávněnosti stavby přitom bude předmětem rozhodování ve věci samé. K realizaci technických opatření pro zamezení užívání elektrické přípojky třetími osobami soud prvního stupně stanovil žalovaným delší, tj. patnáctidenní lhůtu, a to z toho důvodu, že žalobcem navrhovaná třídenní lhůta se mu nejevila jako dostatečná. O povinnosti žalobce zaplatit soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření rozhodl soud prvního stupně s odkazem na § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s položkou 5 Sazebníku poplatků.

3. Proti napadenému rozhodnutí podal první žalovaný včasné odvolání, které odůvodnil tím, že soud prvního stupně dospěl na základě listin předložených žalobcem k nesprávnému závěru, že elektrická přípojka není z technického hlediska způsobilá k bezpečnému provozu, a dále k nesprávnému závěru, že důvody pro vydání předběžného opatření jsou dány. Existují totiž i jiné listiny, které potřebu vydání předběžného opatření, a hlavně argumentaci žalobce týkající se předběžného opatření popírají. Žalobce byl opakovaně vyrozuměn o skutečnosti, že elektrická přípojka je po technické a bezpečností stránce naprosto v pořádku. Žalobce s žalovanými a jejich dcerou zahájil řadu sousedských sporů, do doby koupě sousedního pozemku žalobcem panoval poklidný stav, který žalobce nyní nedůvodně narušuje – veškeré stavby však byly postaveny po domluvě s vlastníky sousedních pozemků. Žalobce taktéž už v minulosti podal podnět k prověření elektrické přípojky mj. i k Energetickému regulačnímu úřadu, řízení o přestupku však bylo zastaveno (rozhodnutím ze dne 19. června 2024, č. j. 00808-33/2023-ERU), neboť bylo prokázáno, že elektrická přípojka byla zhotovena v roce 1990 dle tehdejších ČSN norem a bezpečnostních předpisů, a to předchůdcem společnosti ČEZ Distribuce, a. s., tj. odborníkem. Elektrická přípojka tak byla, a dle posledně provedených revizí stále je, schopna bezpečného a hospodárného provozu. Tyto informace byly rovněž sděleny žalobci, a to už dopisem Energetického regulačního úřadu ze dne 2. března 2023, č. j. 00808-11/2023-ERU. K otázce bezpečnosti elektrické přípojky se mimo jiné dne 9. listopadu 2023 vyjádřila společnost ČEZ Distribuce, a. s., která ve svém vyjádření vycházela z revize el. zařízení č. 12/23 ze dne 20. května 2023, a to tak, že: *„...elektroinstalace technologie je při správném zacházení schopna bezpečného provozu, považujme i nadále Vaše zařízení za schopné bezpečného provozu.“*. První žalovaný disponuje i záznamy o provedené kontrole elektrické přípojky ze dne 19. února 2021 a dne 18. října 2022, ze kterých jednoznačně vyplývá, že elektrická přípojka je bezpečného provozu schopna. Žalobce rovněž v minulosti podal podnět k prošetření Policii České republiky, zda se žalovaní nedopouštějí protiprávního jednání v souvislosti s užíváním elektrické přípojky, tj. zda v důsledku jejího užívání nedochází k ohrožení života jiných osob. Podnět žalobce byl vyřešen Obvodním oddělením Policie [redacted] pod č. j. KRPS-180888/TČ-2024-011211, kdy bylo uzavřeno, že k ohrožení osob v důsledku užívání elektrické přípojky nedochází. Potřeba zatímní úpravy poměrů účastníků tudíž vzhledem ke všemu výše uvedenému není dána, neboť elektrická přípojka slouží svému účelu již od roku 1990 a k žádné škodě v důsledku jejího užívání historicky nedošlo, veškeré revize naopak potvrdily bezpečnost jejího provozu. Soud prvního stupně nadto ani řádně neodůvodnil, z čeho dovozuje své zjištění, že elektrická přípojka není způsobilá k bezpečnému provozu, což zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. V důsledku uloženého zákazu taktéž dochází ke vzniku škody, kdy v důsledku nemožnosti využívání elektrické energie nelze provádět údržbu pozemku a rovněž dochází k významnému zásahu do vlastnického práva prvního žalovaného. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil a řízení zastavil.

4. Podáním ze dne 1. července 2025 se k podanému odvolání vyjádřil žalobce. Uvedl, že odvolání považuje pro jeho obsah spíše za vyjádření k žalobě, s napadeným rozhodnutím se zcela ztotožňuje, jeho odůvodnění je zcela dostatečné a logické. Tvrzení prvního žalovaného naopak

považuje za neprokázaná, není pravdou, že žalobce byl opakovaně vyrozuměn o skutečnosti, že elektrická přípojka je po technické a bezpečností stránce naprosto v pořádku, první žalovaný zejména zcela pomíjí existenci posudku znalce, který při zpracování vycházel ze skutečného stavu přípojky, a to i v podzemní části. Pokud první žalovaný odkazuje na rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, pak je vhodné upozornit, že žádný z jeho techniků se nikdy nebyl na místě podívat, nikdy neprováděl žádné sondy na pozemku žalobce za účelem ověření skutečného technického stavu elektrické přípojky, a to zejména její podzemní části. Obdobně se ani společnost ČEZ distribuce, a. s., o skutečné provedení elektrické přípojky žádným způsobem nezajímala, pouze kontrolovala tu část, která je v jejím vlastnictví, tj. po zapojení na sloupu, který je umístěn na pozemku žalobce. Policie České republiky sice přijela ohledat místo činu, avšak ani ona nepřistoupila k odkrytí podzemní části elektrické přípojky, nezadala zpracování znaleckého posudku a při svých závěrech vyšla pouze z vyjádření Energetického regulačního úřadu a ČEZ Distribuce, a. s., aniž by sama přistoupila k zadání odborného posouzení technické otázky. Pokud první žalovaný namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, žalobce se s tímto závěrem neztotožňuje, soud prvního stupně nepochybně vycházel ze závěrů znaleckého posudku, který je jednoznačný a přesvědčivě odůvodněný. Není ani pravdou, že by ke stavbě přípojky došlo na základě dohody s předchozím vlastníkem pozemku. Závěrem žalobce sdělil, že žalovaní povinnost, která jim byla uložena výrokem II. napadeného rozhodnutí, nesplnili.

5. Z obsahu spisu se odvolacímu soudu podává, že žalobce se v projednávané věci domáhá odstranění stavby – elektrické přípojky. V rámci podané žaloby podal návrh na vydání předběžného opatření tak, jak o něm bylo soudem prvního stupně rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Žalobce uváděl, že je vlastníkem pozemku parc. č. st. [redacted], jehož součástí je stavba č.p. [redacted], rodinný dům, zapsaného v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted], pro obec [redacted], katastrální území [redacted], na listu vlastnictví č. [redacted] (dále jen „pozemek žalobce“). Žalovaní byli vlastníky pozemku parc. č. st. [redacted], jehož součástí je stavba č. ev. [redacted], stavba pro rodinnou rekreaci, pozemku parc. č. [redacted], zahrada, a pozemku parc. č. [redacted], zahrada, zapsaných tamtéž na listu vlastnictví č. [redacted] (dále jen „nemovitosti“), které darovací smlouvou ze dne 18. dubna 2024 darovali Ing. H[redacted] H[redacted]. Pozemkem žalobce prochází elektrická přípojka, kterou v roce 1990 zbudovali žalovaní. Žalobce má za to, že byla zbudována jako neoprávněná stavba. S ohledem na skutečnost, že elektrická přípojka není v darovací smlouvě ze dne 18. dubna 2024 uvedena jako součást darování, nezbývá žalobci než vycházet z předpokladu, že vlastnické právo nadále svědčí žalovaným. Ze znaleckého posudku Ing. Pavla Rašky ze dne 24. dubna 2024, číslo položky 033795/2024, vyplývá, že elektrická přípojka nesplňuje technické ani bezpečnostní požadavky na takové elektrické zařízení. V důsledku nesprávného uložení elektrické přípojky v zemi nelze na pozemek žalobce vjíždět s těžkou technikou, neboť by hrozilo riziko jejího poškození a riziko úrazu elektrickým proudem. Žalobce tak nemůže v současné době realizovat rekonstrukční práce stavby, která je součástí jeho pozemku, stavbu nelze řádně užívat a nadále tak chátrá, čímž dochází ke snížení hodnoty majetku žalobce. Žalobce doložil k návrhu na vydání předběžného opatření mj. darovací smlouvu mezi žalovanými a jejich dcerou Ing. H[redacted], ze které se podává, že shora označené nemovitosti byly darovány Ing. H[redacted] „*se všemi právy a povinnostmi, součástmi a příslušenstvími*“.

6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád – dále jen „o. s. ř.“) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozhodnutí okresního soudu oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), a že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201, § 202 o. s. ř. *a contrario*), přezkoumal bez nařízeného odvolacího jednání [§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř.] rozhodnutí soudu prvního stupně ve výrocích I. a II. ve vztahu mezi žalobcem a prvním žalovaným v rozsahu uvedeném v § 212, věta první, o. s. ř., jakož i řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo (§ 212a odst. 5, 6 o. s. ř.), přičemž dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Kutláková.

7. K rozsahu podaného odvolání podepsaný soud pro vyloučení pochybností již na tomto místě konstatuje, že přestože první žalovaný ve svém odvolání explicitně uvedl, že toto jeho odvolání směřuje do napadeného rozhodnutí *„v celém rozsahu“*, nebylo jej podle jeho obsahu možno posoudit jinak, než jako odvolání do výroků I. a II., neboť správnost výroku III. nebyla v celém, jinak poměrně obsáhlém odvolání, žádným způsobem rozporována. Tomuto závěru svědčí i skutečnost, že soudní poplatek byl dne 3. června 2025 na účet soudu prvního stupně složen. V této souvislosti pak odvolací soud uvádí, že i on má za to, že žalobce povinnost ke složení soudního poplatku za podaný návrh na nařízení předběžného opatření skutečně má, a to v podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s položkou 5 Sazebníku poplatků, jak správně uváděl již soud prvního stupně.

8. Napadl-li první žalovaný odvoláním výroky I. a II. i ve vztahu mezi žalobcem a druhou žalovanou, musel odvolací soud jeho odvolání v této části podle § 218 písm. b) o. s. ř. odmítnout, neboť v tomto rozsahu se napadené usnesení nedotýká jeho práv či oprávněných zájmů a první žalovaný tak nebyl k jeho podání oprávněn.

9. Podle § 102 odst. 1 o. s. ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Podle § 102 odst. 3 věta druhá o. s. ř. platí § 75c a § 76 o. s. ř. obdobně.

10. Podle § 75c odst. 1 o. s. ř. platí, že nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

11. Podle § 76 odst. 1 písm. d) a e) ve spojení s § 102 odst. 3 o. s. ř. může být předběžným opatřením účastníku uloženo zejména, aby nenakládal s určitými věcmi nebo právy; něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

12. Institut předběžného opatření slouží mj. k zatímní úpravě poměrů účastníků do doby, než bude o předmětu sporu pravomocně rozhodnuto. Jeho smyslem je tedy především zajištění faktické možnosti budoucí realizace ohrožených práv a vytvoření prozatímní úpravy právních poměrů tam, kde jsou faktické vztahy účastníků hmotněprávního vztahu kvalifikovaným způsobem narušeny. Toto narušení vztahů má být v řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření alespoň osvědčeno. Druhým důvodem pro nařízení předběžného opatření pak může být obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, tedy že pravomocným rozhodnutím přiznané právo fakticky nebude možno exekučně vymoci.

13. Z povahy věci, tj. ze smyslu a účelu rozebíraného institutu, přitom vyplývá, že základní podmínkou pro vydání navrhovaného předběžného opatření je jeho způsobilost sledovat zamýšlený cíl. Jinými slovy, není možné předběžným opatřením uložit takovou povinnost, která fakticky vůbec není způsobilá, jakkoliv chránit toho, kdo se vydání předběžného opatření domáhá.

14. Podle § 510 odst. 1, věta první, zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), platí, že příslušenství věci je vedlejší věc vlastníka u věci hlavní, je-li účelem vedlejší věci, aby se jí trvale užívalo společně s hlavní věcí v rámci jejich hospodářského určení.

15. Podle ustálené judikatury platí, že *„elektrická přípojka je samostatnou věcí a jejím vlastníkem může být osoba, která není vlastníkem pozemku, na kterém je umístěna“* (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. ledna 2010, sp. zn. 22 Cdo 4420/2009, dostupný, jakož i dále uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu, na www.nsoud.cz). A že *„tvoří-li příslušenství věci hlavní nemovitost, může dojít k jeho převodu na jiného smlouvou, jen jestliže byla v této smlouvě vyjádřena vůle převést rovněž příslušenství“* (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 11. září 2003, sp. zn. 31 Cdo 2772/2000). Vlastníkem elektrické

přípojky je ten, kdo uhradil náklady na její zřízení [§ 16 odst. 9 zákona č. 222/1994 Sb., o o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o Státní energetické inspekci, § 45 odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., zákona o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)].

16. Odvolací soud dospěl vzhledem k obsahu spisu, jakož i vzhledem ke všemu výše uvedenému, k závěru, že navrhované předběžné opatření není způsobilé sledovat zamýšlený cíl, a tedy že není splněna jedna ze základních podmínek pro jeho vydání. Je tomu tak proto, že již ze samotných žalobních tvrzení, ve spojení s žalobcem předkládanými listinnými důkazy, konkrétně předkládanou darovací smlouvou, se podává, že žalovaní darovali nemovitosti Ing. H[redacted], a to „*se všemi právy a povinnostmi, součástmi a příslušenstvími*". Příslušenstvím je pak ve smyslu § 510 odst. 1, věta první, o. z. nutno rozumět i elektrickou přípojku, která tyto nemovitosti zásobuje elektrickou energií, a jejímž účelem tudíž je její trvalé užívání v souladu s jejím hospodářským účelem společně s hlavní věcí (nemovitostí). Stala-li se tudíž vlastníkem elektrické přípojky třetí osoba, není navrhované předběžné opatření spočívající jednak v uložení zákazu žalovaným užívat elektrickou přípojku, jednak v realizaci technických opatření bránících v užívání třetím osobám, z povahy věci způsobilé, jakkoliv prozatímně upravit tvrzený hmotněprávní vztah účastníků řízení (ať už je jakýkoliv). Stal-li by se totiž výrok I. napadeného rozhodnutí pravomocným, zavazoval by jen žalované (nikoliv třetí osoby), tudíž by nemohl mít reálný dopad na bezpečnost elektrické přípojky, o níž se žalobce dle svých tvrzení obává. Obdobně, bylo-li by výrokem II. napadeného rozhodnutí žalovaným uloženo činit technická opatření na elektrické přípojce ve vlastnictví třetí osoby, bylo by zcela zjevně a neodůvodněně do práv této třetí osoby zasaženo, zároveň by jí ale nic nebránilo učiněná technická opatření opětovně odstranit.

17. Obava o budoucí výkon rozhodnutí nebyla ani tvrzena, pro vyloučení pochybností však odvolací soud konstatuje, že navrhované předběžné opatření z povahy věci není způsobilé budoucí výkon rozhodnutí v řízení, jehož předmětem je odstranění stavby, jakkoliv ovlivnit.

18. Vzhledem k závěrům rozebraným v předchozích bodech tohoto usnesení se odvolací soud tvrzeními týkajícími se bezpečnosti provozu elektrické přípojky pro nadbytečnost nezabýval.

19. Pro úplnost lze k otázce přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvést, že odvoláním napadené usnesení má náležitosti požadované ustanovením § 169 odst. 1 o. s. ř. a je z něho zřejmé, z jakých důvodů soud prvního stupně předběžné opatření nařídil. Nadto je třeba doplnit, že přestože první žalovaný namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, byl schopen podat poměrně rozsáhlé odvolání, ve kterém z velké části brojil právě proti závěru soudu prvního stupně o tom, že žalobce osvědčil potenciální nebezpečnost elektrické přípojky ve vztahu k majetku žalobce i ve vztahu ke zdraví osob. Prvnímu žalovanému tudíž muselo být z logiky věci zřejmé, z jakých důvodů soud prvního stupně rozhodl tak, jak rozhodl, což samo o sobě vylučuje závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

20. Vzhledem ke všemu výše uvedenému odvolací soud napadené rozhodnutí přiměřeně podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

21. Pro úplnost pak podepsaný soud konstatuje, že mu byl spis soudu prvního stupně předložen i s odvoláním druhé žalované, avšak s poznámkou, že její odvolání bylo podáno opožděně. Za takové situace přitom o včasnosti odvolání (resp. o jeho odmítnutí pro opožděnost) nemůže odvolací soud rozhodovat, a to ani podle § 218a o. s. ř., neboť toto ustanovení naopak míří na situaci, kdy soud prvního stupně odvolání vyhodnotí jako včasné, avšak odvolací soud dospěje k opačnému názoru [k tomu viz např. DRÁPAL, Ljubomír. *§ 218a (Odmítnutí opožděného odvolání odvolacím soudem)*. In: DRÁPAL, Ljubomír, BUREŠ, Jaroslav a kol. *Občanský soudní řád I, II*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 1749–1750, marg. č. 8.]. O odvolání druhé žalované tudíž rozhodne soud prvního stupně poté, co mu bude spis vrácen.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Kutláková.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 12. srpna 2025

JUDr. Martina Štolbová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Kutláková.